

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 300 Lei. — Șase luni 150 Lei. — Trei luni 80 Lei. — Pentru străinătate un an 600 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vineria

Prețul inserțiunilor: un șir pet 5 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisorile nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Omagiile Englezilor pentru ortodoxie

III

Ierarhii ortodocși au fost însoțiți de Arhiepiscopul de Canterbury în vizitarea celor mai însemnate centre bisericești din Anglia.

Li s'a dat astfel posibilitatea să vadă ce reprezintă opera lui Christos într-o țară creștină.

Preotul englez n'a fost numai un pilot spre cer ci un chivernisitor de daruri, care înobilează viața de pe pământ.

Urmele de lumină ale bisericii se pogărară până la zilele sinodului niceean. Lăcașurile divine cuprind moaște de sfinți, odoare sacre de peste o mie de ani.

Catedralele numeroase și pompoase de pe pământul Angliei dovedesc înflorirea sacră a unui neam, cu conștiință trează și cu suflet adiat de har dumnezeesc.

Școlile, așezămintele, știința și suflul lor în veșnică agitație au fost pentru oaspeții ortodocși surprinderi uimitoare.

În 6 Iulie Casa Lorzilor a dat un banchet în onoarea oaspeților ortodocși.

Vizita Ortodocșilor în Anglia se consideră cel mai mare pelerinaj ortodox în Apus.

A doua zi, Prelații au fost primiți cu mare solemnitate în Casa Lorzilor, cu care prilej s'au ținut vorbiri memorabile. Prezentul Camerei, Lordul Selborne a salutat pe ortodocși, spunând că între meritele celei mai vechi biserici, care e mama tuturor creștinilor e că a construit edificiul cugetării creștine și l-a apărut cum se apără numai comorile divine, cu prețul jertfei și al tuturor bunurilor acestei lumi.

Dacă nu s'ar fi întâmplat fatala desbinare dintre Apus și Răsărit, Biserica ortodoxă ar fi încreștinat Asia și în locul lui Mohamed am fi avut un al doilea Pavel cu o serie de apostoli și altă istorie în toată lumea de azi.

Apusul a uitat, ce datorește Răsăritului și Englezii nu vreau să fie nerecunoscători.

Arhiepiscopul de Canterbury a spus cum legăturile dintre Apus și Răsărit al căror cheag este simbolul niceean, sunt pe cale de a închide prăpastia, săpată într-o mie de ani.

Apropierea dintre Apus și Răsărit sunt faptele cele mai de seamă pentru inaugurarea noii ere a bisericii creștine.

Din partea Ortodocșilor au vorbit fericiții Patriarhi, aducând omagii Capeteniei Bisericii anglicane, care a inițiat tratativele de unire a bisericilor creștine. Ortodocșii sunt încredințați că idealul unirii

bisericilor nu este atât de îndepărtat pentru cei ce sunt în slujba adevărată a lui Christos.

Din contactul prietesc între Răsărit și Apus, fiecare poate profita.

Arhiepiscopul de York a vorbit despre admirabila unitate dogmatică din Biserica ortodoxă. N'a fost alterată această unitate de nici un curent, care în Apus a produs ravagii și adevărurile eterne le-a coborât în rândul adevărilor vremelnice.

Curentele vremii s'au isbit în stânca adevărului, și a rămas neclintit.

Aduce aminte Anglicanilor de splendida liturgie ortodoxă, a cărui simbol și majestate sunt neîntrecute.

Patriarhul Alexandriei își exprimă satisfacția sa că simbolul niceean și azi poate să realizeze unirea tuturor creștinilor, dacă aceștia ar ști să cunoască prețul cel mare al acestei uniri și ar renunța la adausurile vremelnice, cari au produs desbinările cele numeroase. Patriarhul Ierusalimului, care are în păstrare sa mormântul Domnului, comoara comună a tuturor creștinilor, aduce omagii neamului englezesc, pe care Providența l-a ales să fie unealtă pentru înfrățirea tuturor popoarelor și pavăza celor năpăstuiți.

Lordul Samuel Hoare, ministrul Coroanei a tălmăcit însemnătatea vizitei Prelaților ortodocși în Anglia. În fața persecuțiilor crâncene, pe care le îndură ortodocșii în Rusia, Asia și în Turcia, guvernul englez a sprijinit pe creștini și a desaprobat pe agresori. Momente critice s'au ivit între puterile creștine și acelea au fost exploatate de prigonitori.

Anglia religioasă, care nu se deosebește în puncte esențiale dogmatice de creștinii din Răsărit, va purta grijă de soarta lor.

Din partea Prelaților ruși a vorbit Mitropolitul Antonie de Kiev.

Pe toți ne unește dorința reunirii a celor ce credem în Christos, Fiul lui Dumnezeu, în Duhul sfânt, în sfânta Scriptură și în biserica indivizibilă, a Mântuitorului Isus. Trebuie abandonate prejudițiile prin contact și studiu. Ortodocșii și Anglicanii sunt creștini cari stau mai aproape unii de alții. Când un preot sau episcop anglican ar trece la ortodoxie, hirotonia lor e validă și n'au nevoie de rehirotonie.

Rezultatul acestor serbări l-a cuprins Patriarhul Alexandriei în cuvintele acestea: Arhiepiscopul Anglican a isbutit să înlocuiască în sufletul ortodocșilor urgia Romei cu dragostea pentru Canterbury. Iar din arborele dragostei urmașii vor culege rodiri eterne.

Pelerinajul la Ierusalim

— A p e l —

De oarece biserica din sf. cetate a Ierusalimului, sfânta Patriarhie și credincioșii ei de acolo trăiesc în mare lipsă și strămtore, facem apel la toți oamenii de bine și creștinii drept credincioși ca să trimită până la 5 Septembrie daruri în bani după cât îi va lăsa inima, la adresa: *Casa Consistorului arhidiecezan, Sibiu*, ca astfel să putem veni în ajutor comunităților ortodoxe din Ierusalim, cari să străduesc să păstreze cât mai curată legea ortodoxă, ocrotitoarea de veacuri a neamului nostru și să întrețină în cea mai bună stare aceste locașuri sfinte, de închinare pentru întreaga creștinătate, ca astfel să ne putem împlini o pioasă datorie față de sufletul nostru.

La biserica Sfântului Mormânt vom înălța împreună cu I. P. S. fericitul patriarh al Ierusalimului rugăciuni către Tatăl cel ceresc, pentru întreg poporul nostru dreptcredincios și pentru toți cei ce vor însoți darul lor de un pomelnic. Acolo ne vom ruga ca Dumnezeu să întărească cu darul Sau credința cea mântuitoare în sufletele credincioșilor, acolo vom cere iertare de păcate de la Mântuitorul, care și-a vărsat sângele pentru izbăvirea oamenilor, acolo vom cere ocrotire pentru neamul și țara noastră, pentru sfânta noastră biserică strămoșească, dela Cel ce a întemeiat-o în lume pentru a conduce sufletele la viața de veci.

Despre darurile trimise se va face dare de seamă publică.

Dr. Nicolae Bălan
Mitropolitul Ardealului.

Pentru locurile sfinte. În legătură cu pelerinajul la Ierusalim, Consistorul eparhial ort. român din Oradea Mare invită cucernica sa preoție, ca în ziua Adormirii Maicii Domnului, în 15 August a. c., în fiecare biserică să se poarte un tas pentru ajutorarea bisericii și a credincioșilor ei din Ierusalim.

Cucernicii preoți vor invita pe acei creștini cari vor să facă pomeniri pentru vii sau morți în biserica Sf. Mormânt, să și anunțe pomelnicele. Sumele încuse pe tas precum și pomelnicele se vor trimite Consistorului dela Oradea până la 31 August a. c. spre a le înainta la Sibiu.

Din Iugoslavia. Evenimente de mare însemnătate se vestesc dela vecinii și aliații noștri jugoslavi, — unele îmbucurătoare, altele cu atât mai înfrustrătoare pentru noi. — Sârbi și croați, cari purtau până acum luptă pe moarte și viață unui împotrivă altora, au izbucnit totuși să se împace în urma duhului împăcitor și a iscusinții politice a regelui Alexandru. Șeful croaților, Ștefan Radici, considerat ca entuziast

republican și dușman al românilor, după audiența avută la regele Alexandru, s'a exprimat cu desăvârșire încântat de ideea monarhică. În noul guvern iugoslav au intrat și câteva elemente croate. — Dar, pentru lecuirea rețelilor de care suferă țara vecină, se cer multe lucruri. Ne interesează și pe noi din România, viața sufletească a supușilor români din Iugoslavia. Sub acest raport, ziarul *Tarânimea* din Oravița arată într'un articol intitulat „Un desădășdruit protest al românilor din Iugoslavia”, durerea ce a produs, în sufletul populației românești din Banatul sârbesc, legea confesională votată de curând și cu multă grabă de skupștina din Belgrad. Legea prevede ca în viitor administrarea averilor bisericești, și viața sufletească a credincioșilor români, să fie lăsată în seama funcționarilor sârbești. Autoritățile bisericii românești din Iugoslavia nu vor putea da nici o ordonanță și nu vor putea emite nici un act, fără aprobarea oficialității sârbești, și orice funcționar bisericesc trebuie să fie iugoslav și să cunoască bine limba statului. Pe de altă parte administrarea averilor bisericești nejugoslave trece în seama statului; astfel în câțiva ani, nici un nume românesc nu se va mai întâlni în nici un act de naștere, iar averile bisericești românești vor ajunge la altă destinație decât cea sortită de donatorii lor.

La toate acestea, statul român nu va avea nimic de spus?

Noua lege administrativă

Apropiindu-se alegerile comunale și județene, publicăm următoarele informații:

1. Teritoriul județelor de astă dată îl va statornici Consiliul de Miniștri prin un jurnal. Asemenea și organizația comunelor, care sunt de trei categorii: a) municipii supuse nemijlocit Ministerului de interne, b) comune urbane (orașele) reședință de județ și nereședință, c) comune rurale.

La comunele urbane pot fi anexate cu titlul de „suburbane” comunele situate în apropiere.

2. Autonomia comună este cât se poate mai largă. Hotărârile comunale sunt prin sine executabile și nu se supun aprobării județene decât în chestiuni financiare, ce nu sunt prevăzute în buget și întru $\frac{1}{10}$ parte din veniturile anuale. — Organele comunale sunt:

A. Consiliul comunal ales prin vot secret pe liste de cetățenii cari au împlinit 21 ani. Aleși însă nu pot fi decât cei cari au împlinit 25 ani și știu cel puțin scrie.

Numărul membrilor aleși variază după numărul populației. Astfel la 250.000 locuitori 36, la 100.000—30, la 50.000—24, la 25.000—18, la 10.000—15, iar în comunele urbane mai mici, orce număr va avea, se aleg 12 consilieri comunali (reprezentanță comună). În comunele rurale se aleg 9 membri.

În plus se mai aleg $\frac{1}{2}$, ca membri supleanți.

Afară de aceștia sunt membri de drept reprezentanți confesiunii ce are mai mare număr de credincioși în localitate, medicul comunal, reprezentantul Ministerului Instrucțiunii și al Agriculturii etc.

Se vor putea coopla și femeile în consiliul comunelor urbane.

B. Consiliul se alege cu mandat de 8 ani, înnoindu-se jumătate după 4 ani, prin tragere de sorți.

Consiliul alege din sânul său cu mandat de 8 ani trei membri ordinari (în comunele cu mai puțin de 10.000 locuitori) și doi supleanți, cari împreună cu primarul primează delegația permanentă.

Alegerea primarului o întărește prefectul. Conducerea efectivă o are primarul ajutat de câțiva delegați permanenți.

Consiliul comunal e obligat a se întruni numai de 4 ori pe an.

Aviz

P. C. protopresbiteri și C. parohi sânt rugați a lua măsuri, ca comunele bisericești cari nu au solvit până acum taxa anuală la fondul de pensii pe anul 1925, să achite cu urgență această taxă cassei arhiepiscopale, căci în cazul contrar am fi nevoiți a reține numita taxă din congrua preoților a comunelor rămase în restanță.

Consistorul arhiepiscopal.

Impresii de călătorie la „Locurile sfinte”

(Ierusalim, Betleem, Nazaret, Iordan)

expunere cu proiecțiuni ținută la Cluj în 24 Mai a. c.

de Doamna Elena Voitești

(Urmare)

Vaporul nostru se îndreaptă direct către țarm, încetinindu-și mersul, par'că anume să ne lase să gustăm frumusețea stranie a peisagiului, cu un aspect cu totul nou pentru ochii noștri. Casele albe din piatră de var așezate în terase, lumina vie și totuși nu obositoare; iar peste ele spre SW își întinde maiestros culmile Muntele Carmel, celebru în Biblie că acolo a locuit mult timp profetul Ilie, săvârșind multe minuni, și alți mulți călugări și pustnici, locul fiind foarte potrivit pentru o viață contemplativă; iar spre NE Litoralul ne prezintă splendida vegetație a climei mediteraneane.

Aspectul straniu al peisagiului îmi aduce aminte cât suntem de departe de pământul nostru: Palmierii înalți, drepti, goi, iar în vârf un mănunchiu de frunze în evantai se clatină grațios; tulpinile lor sunt proiectate în jos pe câmpul verde de grâu, un verde tânăr sănătos, plin de speranțe, iar mai în sus pe culmea calcaroasă albă mată. Printre palmieri se strecoară liniștiți și fără nici o îngrijorare o caravană de cămile, comoara Arabului, tovarășul lui la drum, cu spatele încărcat de poveri. Iar ca contrast izbitor: pe șoseaua ce se întinde ca o cordea albă pe Litoral între albastrul apei și verdele câmpului, două automobile moderne aleargă cu viteză nebună. Cămilele nu se sinchiesc, privesc drept înainte, învechite, neschimbate, cum pururea vor fi, ori câtă civilizație ar trece pe lângă ele. Și în peisagiul acesta de lumină și viață asiatică, ochii pelerinului creștin străbat zarea către acel pământ binecuvântat, pământul unde s'a născut și a trăit mântuitorul, scena pe care s'au petrecut cele mai sublimе evenimente. Gândurile ți se înalță cu respect și evlavie, și ești nerăbdător să pui piciorul pe acest pământ sacru.

Ne oprim în portul Haifa; bărci mănate de Arabi se îmbulzesc pe lângă vapor, care pentru a te transforma la țarm, care de curiozitate, care cu comerțul lor ambulant de portocale, smochine, curmale, banane.

Un detaliu caracteristic: ori unde s'ar găsi Musulmanul, nu-și uită rugăciunea; la ora 12 cei care se aflau pe bărci și-au întrerupt activitatea, s'au spălat pe picioare, pe mâni și pe față, și-au întins pe barcă haina din spate sau pânza care formează turban pe cap, a înghenunchiat pe ea, și smerit, au invocat pe Allah prin vorbe șoptite și gesturi.

Pentru prima oară am auzit aci vorbindu-se limba arabă în masă; vocale foarte deschise, sunetul h gutural foarte pronunțat nu lipsește mai din nici o expresie, accentul pe ultima silabă.

Mulți emigranți evrei au debarcat aci, și pentru că vaporul rămânea în port până spre seară, n'am vrut să pierdem vremea și am plecat să vizităm Nazaretul și Marea Tiberiadă, căci erau mai aproape de aci decât de Ierusalim. Spre norocul nostru, pe același vapor se găsea una din persoanele de încredere dela Patriarhatul grec din Ierusalim, dl Carale, care cu multă

bunăvoință s'a oferit să ne fie conducător și interpret în tot timpul.

Cu un automobil am plecat spre Nazaret, care se află la o depărtare de 38 km. Mașina luncă repede și ușor pe o șosea albă, frumoasă și foarte îngrijită așa cum sunt toate șoselele din Palestina. Treceam prin țara Galileii, ținut plin de amintiri despre Mântuitorul, căci aci predică El mai mult, și tot de aci își strânse mai toți discipolii. Grație apelor care o brăzdează și centuri de munți care o înconjoară, are o climă relativ temperată, și e foarte bogată în flori și plante, și mai are și păduri care dau lemnul pentru construcția caselor. Treceam printre liveze de măslini cu aspectul ca al sălcilor noastre, având frunza argintie pe partea de jos, iar dealungul șoselei gard de cactuși care înconjoară livezile; ne-au venit în minte cactușii peperniciți dela noi, ținuți în glastră și feriți de frig cu atâtea grije, față de cei care mărginesc șosele acolo: înalți cam de două ori cât omul, frunze grase, mari și spinoase, și așa de încălțite unele într'aletele că nu poți străbate printre ele. Șoseaua urcă în ușoară pantă. La jumătatea drumului găsim un mic han unde ne stămpărăm puțin foamea și setea și apoi tot urcăm până la un platou de unde avem o minunată priveliște spre câmpia Esdrelon, presărată cu sate în mijlocul unei splendide vegetații unde abundă tutunul, vița, grâul, iar în depărtare se zărește culmea maiestoasă a Muntelui Tabor, către care ținim. Cele mai multe din aceste localități au fost martore la diverse acte din Biblie.

Șoseaua scoboară de acuma, până ce la o cotitură bruscă spre NE, orașul Nazaret se desfășură privirilor noastre curioase.

Amintirile ce se leagă de Nazaret și care îl înconjoară cu o aureolă de sfințenie, țin de Trinitatea pământească, Sf. Familie și toate își umplu sufletul de adorație. Aici trăia Sf. Fecioara Maria când îngerul Gavril îi dădu vestea că va fi Născătoarea Mântuitorului, și tot aci fu reședința Sf. Familii până la botezul Mântuitorului.

Nazaretul este așezat în amfiteatru la poalele unui cerc de coline înalte, cu case albe, curate, răzătoare, încadrate cu măslini, smochini, chiparoși și garduri de cactuși. Pământul este inegal, străzile strâmte, dar bine pavate, având piatră din belșug; împrejuririle curților tot din piatră de var albă ca și casele; acoperșurile perfect orizontale și cu terase. Nazaretul oferă un tablou care umple de admirație și evlavie sufletul creștinului închinător care se îndreaptă spre el.

Are 9510 locuitori, dintre care 3000 Musulmani, iar restul creștini, în majoritatea Greci ortodocși. Ne-am îndreptat spre locuința I. P. Sfințitului Mitropolit, superiorul Mănăstirii grecești. Ospitalitatea sf. Părinți de prin toate locurile sfinte nu se poate asemăna decât cu cea a noastră a Românilor. Îți deschide casa, te primește cu dragoste creștinească, simplu și cu sufletul deschis. Îți servește tradiționala dulceață, sau rahat, cafea turcească și liquer, te plimbă pe tot domeniul lor, ar culege toate florile și toate fructele să te încarce cu ele, și nu te-ar mai lăsa să pleci. Ce minune de grădină cu lămâi am văzut aci! Curat ca în povești! Crengile atingeau pământul, împovărate de podoba fructelor galbene, mari, lucioase, sănătoase, din care îți venia să muști cu lăcomie.

În Nazaret se pot determina aproape cu certitudine punctele unde au avut loc faptele sfinte de care istoria lui e legată, precum și locul orașului vechi. Aci se găsesc locurile tradiționale: Buna-Vestire și Fântâna Sf. Fecioare. În timpul lui Constantin orașul era evreesc, dar odată cu întronarea creștinismului, s'a ridicat o biserică splendidă în locul unde îngerul se arată Sfintei Fecioare Maria.

Tăcuți și reculeși ne îndreptăm spre intrarea bisericii Bunei-Vestiri. Partea inferioară a fațadei se vede că aparține porții vechii biserici; pragul ros de picioarele a mii de credincioși care au trecut peste el, e mărturia vechimei ei. Pătrundem într-o curte pătrată, în care o coloană cenuse de granit de Siena încă în picioare, și alta culcată, sânt mărturia bisericii primitive pe care Cruciații le-au întruibuit la reconstruire.

În fundul curții se ridică zidul bisericii actuale, intrăm foarte emoționați; în mijloc 14 trepte de marmură albă scoară în sanctuarul propriu zis. În josul scării te găsești într'un vestibul de zidărie bolțit; la dreapta este un altar închinat Sf. Ioachim, la stânga un altul Îngerului Gavriil; emoția e din ce în ce mai puternică, și mergem așa ca să nu ni se audă pașii pentru a nu profana sfințenia locului. Scoborâm două trepte în capela Buna-Vestire. Aceasta este săpată în stâncă, dar acoperită cu marmură. În fund se află un altar de marmură prețioasă, deasupra căreia un tablou care reprezintă Buna-Vestire, având de desupt inscripția: *Verbum caro hic factum est*. Aci a început opera de pace a creștinismului, aci e locul binecuvântat unde fură spuse memorabilele cuvinte: Bucură-te ceea ce ești plină de dar, binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat e rodul pântecelui tău, cunvinte la care Maria în modestia-i nemărginită răspunde: Iată-mă sluga Domnului, fie mie după cuvântul Tău.

Ce farmec și sfințenie capătă vorbele acestora rememorate în acest loc! La stânga altarului se găsesc două coloane de granit roșu, tot dovada vremilor vechi, iar la dreapta o ușă care dă în altarul Sf. Iosif.

Pătrușii de sfințenia locurilor ce vizităm, și cu gândurile concentrate la evenimentele petrecute aci, acum aproape 2000 de ani, nici n'am simțit cum trecea vremea; deodată băgăm de seamă că se însează, și nu mai avem timp să mer-

gem la Muntele Tabor și la Marea Tiberiadă; a trebuit să ne întoarcem la Haifa unde ne aștepta vaporul pentru a merge la Iaffa.

Înainte de a eși din Nazaret, la o respântie trecem pe la Fântâna Sfintei Fecioare, azi devenită fântână publică. Apa vine dintr'un izvor de munte, e captată. E singura fântână a ținutului, unde Sfânta Maria venia cu fiul său să ia apă.

A doua zi de dimineață când am deschis fereastra cabinei, vaporul se opri în larg în fața ultimului port Iaffa, în care și el trebuia să se odihnească trei zile, pentru a-și relua drumul în sens invers spre țară. Un peisaj foarte diferit de cel din ziua precedentă, deși suntem tot pe coasta asiatică și numai cam la 180 km. depărtare. Orașul e așezat în terase, pe coastele unei coline înconjurată de o splendidă vegetație. Am oprit în larg din pricina stâncilor semănate pe apă delă țarm încoace, ceea ce arată că țarmul se prelungeste mult în mare printr'un relief stâncos. Asta îi dă un aspect foarte caracteristic și un farmec cu totul deosebit, când vezi valurile izbîndu-se de stânci, și spuma resfățându-se printre ele. Portul e deschis tuturor vânturilor ceea ce face debarcada cam anevoioasă, chiar imposibilă, când marea e sbuciumată. Ca și la Haifa, se imbulzesc Arabii cu bărcile, făcând mult sgomot și incurcături: dau năvală pe punte, se strecoară peste tot, strigă, se ceartă, pentru a înhăța mai iute bagaje și pasageri. Trebuie să te lași în voia lor, căci sunt mai mult sgomotoși decât rai. Repede și pe nesimțite treci din mână în mână, pentru a ajunge la barca ce te va duce la țarm.

Când barca s'a desprins de vapor, îndreptându-se cu noi spre port, m'a cuprins o emoție puternică; era adevărata despărțire de țară, până aci fiind pe vas românesc cu numele țării însăși, ne simțiam adăpostii, ocrotiți chiar de drapelul nostru, iar de acum porniam cu adevărat printre străini. Cu gândurile acestea ne strecurăm ușor printre stânci și după 30 de minute, am pus a doua oară piciorul pe pământul sfințit de patimile Mântuitorului și profanat de cei care L-au răstignit.

Drumul până la Ierusalim se poate face și cu trenul, și cu trăsura sau automobilul, ambele fiind tot atât de interesante, fie prin vegetație, fie prin amintirile biblice ce deșteaptă în suletele inchi-

nătorilor. Am ales pe cel d'al doilea, pentru a nu perde vremea așteptând trenul și pentru a face numai două ore în loc de patru. Șoseaua albă, frumoasă, fără hopuri, se îndreaptă spre SW printre grădini de portocali în floare. Aerul e îmbalsămat de parfumul delicat al lor, și ochiul e fermecat de privescerea pomilor impodobiți în haina de sărbătoare a primăverii.

Când le spun acestea le simt cu aceeași intensitate, cu care le simțiam atunci, cu singura deosebire că atunci eram chiar în vis, iar acum numai în amintirea visului frumos. Drumul șerpuește printre coline, văi, în toate abundă minunata vegetație de care am vorbit de câteva ori până acum, având însoare, în jurul cărora s'au așezat numeroase sate, fiecare din ele amintind prin ruine și biserici vechi sau restaurate scene din Biblie sau din istorie.

Cam la jumătatea drumului, aspectul se schimbă complet, dăm de stepă, piatră și iar piatră, fără vegetație, fără viață, ici colo tufe mici, ca niște mușuroare de cârțiță, iar prin văzduh numai arareori o pasăre răcătă. Nu isvor, nu apă, nu sat, numai stâncă goală și tristă, și totuși lumina galbenă aurie care învalie tot peisajul, pare că dă un aer de sărbătoare acestor orizonturi orientale, cu toată tristețea adăncă, monotonă ce le stăpânește.

Deodată, minune! De pe un platou se zărește pe un altul sfântă cetate a Ierusalimului. O linie neîntreruptă de ziduri ca o dantelă, cu turnuri crestate, zidurile vechii cetăți, iar înăpoia acestora o masă compactă albă străpunsă de minarete. Ești orbit de măreția spectacolului; te reculegi și te întorci cu gândul câțiva secolii în urmă și pare că auzi ecoul îndepărtat al strigătelor de entuziasm ale armatelor cruciate, sigure de izbândă, căci în dosul acestor ziduri și sub nenumăratele cupole este gloria creștinătății: Patimile, Sf. Mormânt și Înălțarea.

Zidul care înconjoară Cetatea Ierusalimului are 7 porți; la Poarta lui David se văd încă în partea de jos resturi de material din vechiul zid al Ierusalimului; a fost ridicată de Soliman al III-lea în 1540. Poarta Damascului cea mai frumoasă este un splendid specimen de arhitectură arabă din secolul al XVI-lea.

Automobilul se strecoară repede pe străzile când mai înguste — orientale — când largi, moderne. Peste tot ziduri albe, albe de-ți iau ochii; nu numai casele sunt

FOIȘOARA

Câteva tablouri de femei biblice

(Urmare)

Slujnica cu duh pitonicesc

O a treia servitoare, mai primejdioasă chiar decât această răutăcioasă, dela curtea arhierului, e *slujnica cu duh pitonicesc* (Faple 16, 16 u.), care abate o grea cercare asupra apostolului Pavel, — dar el nu se plictisește.

Duhul pitonicesc însemnează istețimea de a prezice. Păgânii socoteau că acest dar se obține dela zeul Apollo, care se mai numea și Pythion, pentru că ar fi omorât un balaur, sau un șarpe groznic, ce purta acest nume. Alți interpreți susțin simplu, că fata era stăpânită de demon. Duhul rău o întrebuința ca o uneală de operație printre oameni. Existența duhurilor rele, a diavolului, nu poate fi tăgăduită fără a se aduce o jignire adevăratei credințe în existența lui Dumnezeu. La nenumărate locuri sfta Scriptură vorbește despre Satana, care a căzut din cer

(Luca 10, 18) din rându Îngerilor, ca un răsvărit prin semeție. Dintru început, îndată după cădere, ucizător de oameni s'a făcut și tată al minciunei (Ioan 8, 44). Stăpânirea lui e iadul, cu «focul cel vecinic» (Mat. 26, 41), de unde însă poate să iasă pe pământ, ca să ispăsească pe oameni.

Nu are el darul științii și al cunoștinții a toate, nici darul proclerii celor viitoare. Nu poate prevedea decât ceea ce însuși vrea să facă. Dar nu e mai puțin adevărat, că Satana este înzestrat totuși cu puteri spirituale mai agere decât ale oamenilor, are istețimea de a se învâli și a căta chip de exprimare așa fel, încât, nu poate fi recunoscut îndată. Opera lui apare de așa, încât poate fi interpretată în felurite chipuri, înșelăciunea și minciuna cu greu pot fi recunoscute. Astfel, prin uneltele sale, poate sugera preziceri aparente, cari pot să uimească.

În acest chip slujnica cu duh pitonicesc, prin vrăjitoriile ei, înșela pe mulți și mult câștig aducea stăpânilor ei.

Când apar la Filipi în Macedonia, solii lui Hristos: Pavel Apostolul și însoțitorul său Sila, duhul rău recurge la o nouă șiretenie, prin

această slujnică. Ea se ține după ei preutinde-ne, zile de a rândul, strigând printre mulțime: «Acești oameni robiți lui Dumnezeu celui de sus sunt, cari vestesc vouă calea mântuirii».

Supără Pavel, de inoportunitatea fetei, poruncește duhului, în numele lui Hristos «să iasă din ea. Și a ieșit într'acel ceas». Faptul a produs senzație în oraș. Dar mai presus de surprinderea oamenilor, a enervat pe stăpânii ei, cărora le scăpa câștigul din mână — și ei se răsună. Prind pe Pavel și pe Sila, li acuză că turbură cetatea, vestind obiceiuri străine credinței romane și isbutesc să ridice poporul în capul lor, li bat și-l aruncă în temniță.

Va fi fost și această cercare asupra vestitorilor Evangheliei lăsată de Dumnezeu, ca să slujească prilej de mântuire pe seama multora (Faple 16, 33 și 40).

Cuvintele fetei, la aparență o mărturisire de recunoaștere pentru apostoli, se pot tâlmăci în felurite chipuri. Sfântul Ioan Gură de aur susține, că duhul rău a venit de astă dată să linguscă pe apostoli, ca să ridice și mai mult faima fetei, care se bucura de multă trecere înaintea

albe ci și împrejuririle curților, cari sunt tot din piatră. Acoperișele orizontale, numai cupolele și minaretele schimbă monotonia. Am avut în tot timpul impresia, că merg tot printre ruine de ziduri vechi. Lumina albă, intensă cu reflexe aurii și violacee. Niciieri ca acolo nu am văzut așa contrast între lumină și umbră, mai ales pe străzile strâmte, unde soarele străbate numai în bucăți rupte, sau când soarele e acoperit de un nor.

Din pricina lipsei de apă suficientă de izvor, în cele mai multe regiuni, din timpuri foarte vechi, s'au construit aici cisterne de piatră de o capacitate enormă, în care se adună apa de ploaie. Anul acesta cum nu ploaie de mult, cam de doi ani, căci în iarna trecută foarte puțin, am băut apă destul de veche, și cine știe dacă în ea nu se găsește vre-o picătură de pe vremea lui Christos!

Suntem conduși la Patriarhatul grec, unde Sfinții Părinți, în frunte cu Prea Sfințitul Părinte Dragoman Teodoritis ne primesc cu multă bunăvoință, cu căldură chiar, oferindu-ne adăpost pe tot timpul cât vom rămâne acolo.

Camerile pentru oaspeți, frumoase, mari, luminoase, cu covoare orientale de mare valoare și cu comfort absolut european. Singura deosebire sunt paturile cu «moustiquaire» un fel de draperie de tulle alb, foarte subțire, pentru a te feri de țănnări; spre norocul nostru nu venise încă sezonul lor.

Prezentări, cuvinte prietenoase, toți vorbesc limbile greacă și arabă, unii vorbesc puțin franțuzește, prea puțini englezește; tradiționala dulceță și cafea, și pentru că nu puteam rămâne în Ierusalim de cât două zile, ne îndreptăm smeriți către Sf. Mormânt.

O imensă biserică cu nenumărate cupole, dintre care cea mai mare indică chiar locul Mormântului Domnului.

Evangheliștii spun, că Iosif din Arimatia, obșnând de la Pilat permisiunea de a înmormânta corpul lui Isus, îl depuse într-o groapă nouă, săpată într-o stâncă, în grădina din apropierea locului răstignirii. Când Ierusalimul a fost ocupat de Romani, locurile acestea fură devastate, iar în secolul următor, Împăratul Adrian a ridicat statuii lui Cupidon și Venus, chiar pe locul răstignirii. Sfânta Elena, Mama lui Constantin Împăratul Imperiului Roman de răsărit, puse să se sape locul la

picioarele statuii lui Venus și apărură Mormântul Domnului săpat în stâncă. Tot Sf. Elena puse să se ridice pe aceste locuri marea construcție care cuprinde în sine Golgota, Mormântul și Ivierea.

Distrusă și restaurată în nenumărate rânduri, această biserică nu prezintă astăzi nici un fel de arhitectură, sau mai bine zis o amestecătură de ziduri din toate vremurile și de toate gusturile; o zidărie greoaie, în proporții enorme, iar intrarea principală a bisericii pare un tunel întunecat, peste tot, privirea e mărginită și fără nici o perspectivă. Acesta te pune în incurcătură când pătrunzi în interior.

Iar când pelerinul se pregătește să se reculeagă, să și adune gândurile pentru a intra în Sf. Locaș, Musulmani, Evrei, Beduini dau năvală asupra lui cu mărgelile, icoane, lemn sfânt zic ei, și tot felul de obiecte spre vânzare, sau pentru a-ți servi de călăuză. Nu sta de vorbă cu ei că nu mai scapi.

O mică paranteză: aci, pe străzi, în bazaruri, peste tot și-se oferă lemn din crucea Mântuitorului; cât ar fi trebuit să fie de mare ca să nu se mai isprăvească acest lemn. Într'unul din multe muzee în care se păstrează minunatele comori creștinești, ca broderii, icoane, candelă, am văzut o cruce mare de lemn sculptat, legată în marmură, și în ea legată o bucată de lemn ca de 1 cm. pătrat suprafață, și aceasta se crede a fi cu adevărat din crucea purtată de Mântuitorul. Nu te simți de loc atras de acești negustori de așa zise «locuri sfinte».

Fațada bisericii Sf. Mormânt este toată opera Cruciaților, rămasă aproape intactă, în stil roman cu ceva împrumuturi din arta arabă.

La stânga, cum intri, un divan turcesc pe care stau de gardă 3—4 Musulmani, leneși, nemiscați, inutili, o vechi tradiție rămasă. Cum ai intrat, ingenui chezi cu evlavie lângă o piatră roșie lustruită, (2-70—1-30—0-30 m.). Ea acopere stâncă pe care a fost așezat corpul neînsuflețit al Mântuitorului pentru a fi îmbălsămat și uns, înainte de a fi fost scos din mormânt. Apare *tuturor* riturilor creștine: Latini, Ortodocși, Armeni, Copti, care fiecare își întrețin de-asupra candelile respective, și lumânările din jur.

Să nu vă mire când spun că aceasta aparține *tuturor* riturilor creștine. Fiecare din aceste rituri își au altarul lor propriu

în interiorul bisericii; lăcomia fiecărei nații de a-și avea bucățile ei, proprietatea ei deplină, ca și cum Dumnezeu n'ar aparține tuturor și s'ar împărți în bucățele. Când Christos va mai veni odată, greu li va fi să refacă la loc un tot întreg așa cum l-a lăsat.

Suim vre-o 20 de trepte pentru a ajunge la Golgota, la cel mai dureros loc pentru creștini, la colina sacră, unde Mântuitorul pătimi pentru oameni; amintirea fiecărei suferințe e bine păstrată: ici a fost încredunat cu spini, desbrăcat și batjocorit, colo ținut, iar dincolo își termină sângerosul Său sacrificiu; un disc de argint înălțat la locul precis unde a fost așezată crucea. De fiecare parte câte un disc de marmură neagră indică locul unde au fost crucile celor doi tâlhari, iar la dreapta, ridicând o placă metalică, se vede crăpătura făcută în stâncă, când pământul s'a cutremurat la moartea Mântuitorului. Instrumentele de supliciu au fost găsite într-o cisternă, amestecate cu pământ, când Sf. Elena a ordonat săpăturile.

(Va urma)

Băile Herculane

29 Iulie 1925.

Ni se scrie: Am venit și eu la acest stabiliment balnear cu renume european, să-mi caut de sănătate. E multă lume aici, de toate neamurile și credințele. Oamenii pricepători susțin că între oaspeții de aici sânt 80% din neamul lui Israel. Mirosul sufurului e aproape absorbit de aroma usturoiului...

Cei mai mulți dintre oaspeți au alergat aici să se restabileze trupește și sufletește. Dar sânt și de aceia, cari au venit să trăiască lumea albă, să trăiască întru desmerdări și să ducă o viață imorală și coruptă. Deși se face aceasta întru ascuns, totuși multe cazuri ies la iveală cu sfârșit compromișator.

Între oaspeții acestui stabiliment balnear e arhiepiscopul Gurie Grosu al Chișinăului cu o suită de trei, mitropolitul Blajului Dr. V. Suciu, ministrul Văitoianu, fostul ministru Trancu Iași, o mulțime de generali români și străini, coloneli cu droaia, loc. coloneli, căpitani etc.

Generalii și ofițerii superiori se află găzduți în sanatoriu (mai înainte Terezienhof), ofițerii de rang inferior prin hoteluri și la privați, ceea ce nu tradează prea mult simț de dreptate din partea celor chemați. Sâmbătă, în 25 Iulie a. c., arhiepiscopul Gurie cu suita a făcut o sătură la Caransebeș, să facă o vizită Prea Sfinției Sale Părintelui episcop Dr. Iosif Tr. Badescu, unde au stat ca oaspeți ai Prea Sfinției Sale până Duminică în 26 Iulie ora 11, când s'au întors ei, la băi. Marți în 28 Iulie a. c. Prea Sfinției Sale episcop Iosif Traian Badescu, însoțit de

poporului pentru meșteșugul vrăjitorilor ei și pentruca, mai apoi, după plecarea lor din localitate, cu atât mai ușor să poată dărâma opera lor, pe care nu îndrăznesc să o atace în față. Cu gând ascuns îi ispitește, măgulindu-i. Acest mijloc l-a întrebuințat Satana de multe ori și față de Isus (Matei 4, 3 u, Luca 4, 33 u).

Prin fata stăpânită de duh pitoresc se pune în evidență răul credințelor deșarte. Superstiții și vrăjitorii dominează viața unui popor, în pături sale de jos, aproape în toate țările. Dar nu sunt numai acolo, în straturile mai puțin culte, astfel de rădăcini. Idei, ce nu se pot pune de acord cu adevărata credință în Dumnezeu, circulă în mare măsură și în clasa noastră intelectuală, între femei în deosebi. Câte mame nu se lasă ademenite să întrebe prezicătoare și vrăjitoare, care să oblicească norocul fetelor lor. O privești întâi mai serios, mai în glumă. Și ispită le prinde. Vorbele cu tălc ale unei cititoare în palmă, ale alteia, care desface cărțile ale celui de a treia, care descifrează contururile dintr-o cească de cafea turcească «amuzează», — dar vără în minji și fel

de fel de gânduri. Auzii azi de o doamnă din societate aleasă. A mai fost măritată, dar în dorul ei de a-și cunoaște taina viitorului ce o așteaptă, cheamă în casă femeie «să-i dea din cărți». Femeia știa păsul doamnei. Și doamnele se știu stăpâni așa de greu. Îl cunoștea și trecutul și nu era fără orientări nici asupra legăturilor el actuale. Ființe, ce se îndeletnicesc cu astfel de meserii, nu se prezintă nelarmate. Nu i-a fost greu deci să-și lege la ochi clienta, că prin mijloacele ei, poate să-i aducă la realizare nădejile și doririle. Acu doamna plătește bine și speră. Fasa desamăgirii, va veni și ea. Dar fapta ei n'a rămas o taină. Slugile din casă au ochi și urechi și gurile rele brodează povestea cu elemente noi. Situația va apărea și mai penibilă într-o zi, când, printr-o întâmplare, va afla stăpânul casei, om de o adâncă religiozitate, însuflețit de credință luminată.

Pe câți nu i-a uimit minunile spiritismului, practicat pe scară întinsă și la noi până bine de curând; câți nu se turbură în fața puterilor, cu cari lucrează un hipnotizator; câți nu leagă teamă de numărul 13, de ziua de Vineri,

de Marți.... Rătăcirii de acest fel, îndemnuri ale duhului rău, prind ușor acolo, unde sufletul nu e stăpânit de o credință vie și de o conștiință religioasă luminată. Domnul n'a indicat mijlocul de împotrivire la orice ispite ale duhului rău, când a îndemnat pe ucenicii Săi: «Privighiați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită, că duhul este osârduit, iar trupul neputincios» (Mat. 26, 41).

(Va urma)

Patimile și moartea Domnului. A apărut în ediția a doua, revizuită și întregită, Nr. 19 din Biblioteca Semănătorului: *Patimile și moartea Domnului*, de Dr. Iustin Suciu, profesor de teologie. Broșura este armonizarea celor 4 evanghelii cu păstrarea textului evanghelic și cu scurte lamuriri. Păstrându-se textul biblic, cel saganian, se dă textul cunoscut, atât de simplu și arhat, cu limba lui dulce și ușoară. Intercalându-se ici-colo, la locuri mai puțin înțelese, note cu scurte lamuriri între paranteze se dă pe înțelesul tuturor textului biblic, servind scopul de popularizare a Bibliei. Se strage atențiunea dlor catiheli asupra acestei broșuri, care e introdusă în unele școli ca manual. Se poate comanda dela Biblioteca Arhiepiscopiei din Sibiu cu 10 Lei exemplar.

Prea Sfinția Sa arhiepiscopul Filaret Musta și secretarul consistorial Romul G. Ancușă au cercetat pe Preasfințitul Gurie întorcându-i vizita. La ora 2 după amiază au luat masa împreună la restaurantul dela salonul de cură. Acești arhierici și capete încoronate cu mitră, au format adevărată podoabă a neamului în băile herculane și au atras atențiunea publicului, care manifesta adevărate atențiuni ce se cuvine felelor înalte bisericesti. După amiază la ora 5, Preasfințitul episcop al diecezei de Dumnezeu scutite a Caransebeșului împreună cu suita a întors la reședință. Din vorbele înalte Prea Sfinției Sale arhiepiscopului Gurie am aflat că a făcut asupra Sa o bună impresie atât primirea ce i s'a făcut cât și cele văzute peste tot în Caransebeș... *Coresp.*

INFORMAȚIUNI

Maiestățile Lor Regele și Regina, se înapoiază în țară în ziua de 20 August. Suveranii își vor relua reședința la Sinaia.

Anniversarea bataliei dela Mărășești se va face în ziua de 6 August cu deosebit fast în prezența A. S. Regale a principelui moștenitor Carol, a dlui general Mărdărescu, ministrul de război, a invitațiilor oficiale și a unui numeros public. P. S. Sa Episcopul militar Dr. I. Strola va săvârși serviciul divin la Mărășești și parastasul pentru pomenirea eroilor căzuți acolo.

Era vremea ca liceul Kun dela Orăștie, înființat în mijlocul maselor de români cu scopuri de maghiarizare, să fie mutat între unguri. După unirea națională, școala Kun nu mai avea nici un elev român. În lipsă de elevi, ce s'au gândit conducătorii liceului? Au adus elevi din Ungaria, cam o sută de copii, adunați de pe unde s'a putut. Toleranța română nu putea merge însă așa departe, ca să permită asemenea lucruri, — și altele de același fel. De aceea autoritățile au rechiziționat clădirea liceului Kun, și au destinat-o pentru liceul românesc din Orăștie.

La Sâmbăta de jos a sosit acum seria a doua de intelectuali, cari vor petrece luna lui August în Castelul Brâncoveanu. Cu vagonul special în care au sosit noii oaspeți, s'a înapoiat în capitală seria întâi, din Iulie a. c.

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român își va ține adunarea generală din anul acesta la Reghin în zilele de 29—30 August. Ceice doresc a lua parte la serbări, sânt rugați să binevoiască a și anunța participarea dlui Dr. Enea Popa în Reghin, cel mai târziu la 18 August, spre a se putea lua măsurile cuvenite în vederea încautării.

Petrecere de vară aranjează, Luni, în 10 August 1925, în pavilionul din parcul orașului Reghin, comitetul școlar al liceului român din acest oraș. Inceputul la ora 9 seara. Prețul de intrare: de persoană în familie 25 Lei, de persoană singură 30 Lei. Venitul curat este destinat pentru fondul de clădire a liceului.

Pedeapsă cu moarte. O comisiune parlamentară a Greciei lucrează în Atena la întocmirea unui proiect de lege prin care se instituie pedeapsa cu moarte împotriva delapidatorilor de bani publici.

Convocare. Toți membrii despărământului Sibiu al «Asociațiunii» culturale sânt convocați la adunarea generală, care se va ține *Duminecă în 9 August a. c.* în comuna *Veștem*.

Judecată în America. Un cap de familie avea obiceiul d'a se îmbăta în fiecare Duminecă. Adus în fața judecătorului, este osândit să fie închis odată pe săptămână de Sâmbătă seara până Luni dimineața, timp de trei luni. Cineva a întrebat judecătorul american: De ce a dat pedeapsa aceasta? Americanul a răspuns: Pentru că dacă îl închideam pe toată săptămâna, îi lipseam femeia și copiii de pâinea de toate zilele.

Sfințire de steag. Dintr-o corespondență mai lungă primită din Boița, jud. Sibiu, reținem următoarele: Duminecă, în 19 i. c., s'a săvârșit sfințirea steagului pompierilor noștri din această comună. În zorile zilei trimbița ne-a trezit din somn și ni a vestit momentul sărbătoresc, ear când pe la ora 8 a. m. clopotele bisericicii cu sunetul melodios ne-au chemat la rugăciune, piața comunei, strada bisericii și ușile dela intrarea bisericii erau împodobite cu arbori, ear în mijlocul comunei se înalță un arc triumfal. Se începe serviciul divin. Biserica e plină de popor. La ora 11, terminându-se serviciul divin, fanfara fraților din Porcești sosită la serbare cu un pluton de pompieri, anunță începerea momentului sărbătoresc. În biserică își fac intrarea chișeii pompieri, se așează în formă de semicerc în mijlocul poporului, apoi își depun spre sfințire steagul pe masa așezată în mijlocul bisericii, ear preotul săvârșește sfințirea, apoi și slujba potrivită la asemenea ocazii. Se stropește cu apă sfințită poporul, se sfințește steagul și se predă comandantului pompierilor, ear comandantul îl predă stegarului. Urmează cuvântarea preotului, bogată în îndemnul și porniri bune date pompierilor și ascultată cu multă atențiune. Pompierii ies apoi din biserică și cu steagul se grăbesc spre piața comunei, unde formează cerc în mijlocul mulțimii. Se cântă Imnul Regal, după care urmează bineventura celor întrușiți din partea comandantului pompierilor; se cântă: «Treii colorii», vorbește subvizorul școlar dl Ioan Dragomir, se cântă Pe al nostru steag e scris unire, și se termină sărbarea cu o cuvântare rostită din partea dlui Virgil Druhora, absolvent de teologie, după care urmează bătărea cuielor și donațiunile în favorul pompierilor. Sărbarea și-a luat sfârșitul la ora 12 p. m., când comandantul anunță petrecerea cu joc pentru ora 2 p. m., care a decurs în cea mai bună dispoziție și într-o exemplară ordine până seara la 8 ore.

Rezultatul examenelor de bacalaureat, în sesiunea Iunie-Iulie 1925, este următorul: Au funcționat 42 de comisiuni: În vechiul regat 17, în Ardeal 14, în Basarabia 7, în Bucovina 4. S'a prezentat 3887 candidați: 1650 vechiul regat, 1558 în Ardeal, 429, în Basarabia, 354 în Bucovina. Au reușit 1887 candidați (485 la sută): în vechiul regat 578 la sută, în Ardeal 431 la sută, în Basarabia 338 la sută, în Bucovina 342 la sută.

Congresul tinerimii. Intre 10—21 August a. c., se ține la Sibiu un Congres al tinerimii române. Au fost invitate toate școlile secundare, universitățile, societățile studențești și cele de cultură și educație pentru tinerime, pe lângă reprezentanții tinerimii române din afară de Regat (Bulgaria, Iugoslavia, Albania, Grecia) și de reprezentanții tinerimii statelor balcanice (Grecia, Turcia etc.). Congresul are între altele următorul scop: Pregătirea lucrărilor în vederea înființării unei «Confederațiuni a tinerimii statelor balcanice» care să devie un organ de cultură și progres pe calea raporturilor de prietenie dintre tinerimea statelor balcanice. Congresul este sub înaltul Patronaj al A. S. R. Principelui Moștenitor, care va deschide personal lucrările congresului, președinte de onoare fiind dl profesor universitar Simion Mehedinți, iar președinte activ dl Șt. Pop, directorul liceului «Sf. Sava» și senator. O seamă de cărțuri și de oameni de bine își vor aduce cuvântul către tinerimea noastră.

Dela ministerul de interne dir. pol. și asig. g-le serviciul secretariatului. Se aduce la cunoștință că orice tipăritură din Ungaria nu poate fi introdusă și răspândită în țară decât după ce va fi supusă cenzurii. În acest scop cei interesați urmează să înainteze anticipat două exemplare din aceste tipărituri Direcțiunii presei și propagandei din acest minister, și numai după ce vor fi cenzurate, ele vor putea fi introduse în țară. Această dispozițiune cuprinde atât ziarele, registrele, cărțile, cât și orice alte tipărituri care ar putea servi de reclame, prospecte etc.

ȘTIRI LOCALE

Incunoștițare. Prin această incunoștițare publicul din Sibiu a în ziua de 7 August a. c., vor sosi în mijlocul nostru *trimiși al culturii franceze*. Sânt profesori universitari și studenți, toți din Paris, cetatea luminii. Sosirea lor în gara Sibiu la ora 15:42. Sântem siguri că vor lua parte cât mai mulți sibieni la primire, arătându-le dragostea lor. La gară vor afla cu toții programa vizitei: vizitarea muzeelor, eventuala conferință franceză de seară etc. Plecarea din Sibiu a doua zi, la ora 9:20. Veniți cu toți întru întâmpinarea oaspeților iubii: *Comit. orașului*.

Reingropare. Dumineca trecută s'a făcut în cimitirul eroilor reingroparea osemintelor celor 190 viteji căzuți în 1916 în jurul Sibiului și îngropați în cimitirul din Orlat. Festivitatea s'a desfășurat cu pompa cuvenită, în prezența reprezentanților autorităților și a unui numeros public. După terminarea rugăciunilor pentru odihna sufletelor celor 190 eroi, au rostit călduroase cuvinte: pâr colonel Serafim, generalul Dragu și notarul orașului Sibiu.

Nr. 220/1925.

(56) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III a Motigdorf cu filia Ildigdorf săsese, protopresbiteratul Mediașului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs întruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopes în termenul legal, și după prealabilă incunoștițare a oficiului protopopes se vor prezenta în parohie în vre-o Duminecă sau sărbătoare, pentru a face cunoștință cu poporul.

Mediaș, la 24 Mai 1925.

Oficiul protopopes ortodox român al Mediașului în înțelegere cu comitetul parohial,

Romul Mireea
protopop

Nr. 467/1925

(77) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor mai jos însemnate, din prot. Târnava, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român:

1. Coroiusănmărtin, concurs repeșit, venitele satorite în coala B., casă parohială și 15 jug. pământ.

2. Cuslino, concurs repeșit, venitele satorite în coala B., casă parohială, 29 jug. pământ, felderă de cucuruz și o zi de lucru dela fiecare familie.

3. Chasler, concurs repeșit, venitele satorite în coala B., casă parohială cu supraedificată (sură, grajd, fântână), grădină, sesiune parohială 23 jug., cu speranță de a se mai căpăta 5 jug. dela stat la improprietărire, o felderă de cucuruz, un cop de must toamna, o zi de lucru (clacă) dela fiecare familie.

4. Abus, venitele fasionate în coala B., loc de casă parohială, 10 jug. pământ, o felderă de cucuruz și o zi de lucru dela fiecare familie.

5. Bernado, venitele din coala B., loc de casă parohială, 21 jug. pământ, o felderă de cucuruz și o zi de lucru dela fiecare familie.

6. Grăciunel, concurs repeșit, venitele fasionate în coala B., casă, sură, grajd, grădină, 28 jug. pământ, câte o felderă cucuruz și o zi de lucru (clacă) dela fiecare familie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopes în Cetatea-de-baltă în termenul deschis — conform legilor în vigoare.

Cetatea-de-baltă, 1 Iulie 1925.

Oficiul protopopes ort. rom. al tractului Târnava.

Nicolae Todoran,
protopop.

*) Din o regretabilă eroare, Concursul de sub pct. 6 a rămas afară.

Fabricate noi de cicoare

cu veritabilul „Veritabil Franck“, pe al cărui ambalaj se află numele firmei Heinrich Franck Söhne și rășnița de cafea, ambalate de asemenea cu hârtie roșie, se introduc din nou în comerț și se recomandă ca mai «efțin». Să nu admiteți să fiți induși în eroare! Persistați să fiți serviți

ca marcă înregistrată.

Nr. 6491.

(80) 3-3

Comunicat

Absolvenții Academiei noastre teologice, respective ai Seminarului Andreian, născuți pe teritoriul arhidiecezei de Alba-Iulia și Sibiu, cari doresc să-și completeze studiile la vre o universitate din străinătate — să-și înainteze cererile Consistorului arhidiecezan, în termen de 30 zile dela publicarea acestui comunicat în Telegraful Român.

La cereri să se alăture următoarele documente: atestat de botez, diploma de bacalaureat din liceul clasic, absolutorul teologic, respective diploma de absolvire a Academiei Andreiane, și atestat despre starea materială a părinților.

Sibiu, 7 Iulie 1925.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 235/925 prot.

(85) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Brădătel, din protopopiatul Iliei, se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a concursului în «Telegr. Rom.».

Retribuțiile împreunate cu această funcție sânt, pe lângă salariul și accesoriile dela stat, următoarele:

1. De fiecare familie 1 măsură porumb.
2. Folosirea cimitirului circa 1 1/2 jug.
3. Stola obșnuită în parohie.

Reflecții, îndreptățiri la acest post, sânt poftiți să-și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termen oficiului protopopesc ort. rom. Ilii și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși. Ilii, la 9 Iulie 1925.

Oficiul protopopesc, în înțelegere cu comitetul parohial din Brădătel.

Const. Moldovanu
protopop.

Nr. 355/925

(86) 2-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Bogatul român, tractul Mercurea, se publică concurs a doua oară cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

1. Venitele împreunate cu acest post sânt cele datorite în coala B și întregirea dela stat.
2. Sesiune parohială 32 jugăre cat. primită prin reforma agrară.
3. Casă parohială, cu supraedificate, cum-părte de curând.
4. O ferdelă de bucate (cucuruz) și o zi de lucru dela fiecare familie (220 familii).
5. Stolele uzitate.

Reflecții sânt datoriti a-și așterne documentele oficiului protopresbiterial Mercurea, și conform normelor în vigoare a se prezenta în parohie cu prealabila învoire a protopresbiterului spre a face cunoștință cu poporul.

Bogatul-român, la 5 Iulie 1925.

Comitetul parohial ortodox român.

Nicolae Secașanu
preș. com. adm. par.

Ioan Sântea
notar.

Văzut:

Avr. S. Pecurariu
protopop.

Nr. 544/925

(76) 3-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Sâmbăta de sus apuseană, din tractul protop. Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în «Telegraful Român». Emolumentele sânt, pe lângă stola obșnuită și stabilită prin coala B, pentru întregirea dela stat, 5 jugăre sesiune parohială.

Cei cari doresc a concura la acest post să-și înainteze actele la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul prescris, și să se prezinte în parohie spre a lua contact cu poporul. Făgăraș, la 1 Iulie 1925.

Oficiul protopresbiterial în înțelegere cu comitetul parohial resp.

Nicolae Borzen
prot.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

PENTRU PELERINAJUL LA IERUSALIM

se recomandă citirea cărților:

Gr. D. Cruceanu: **Prin locurile sfinte** . . . Lei 16
I. Chiru Nanov: **Pe căile profeților** . . . „ 40
Pierre Loti: **Ierusalimul**, trad. de C. Buzatu . . . „ 25

se pot comanda dela:

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Trimițând suma prin mandat postal, plus Lei 10 — pentru spese

Nr. 610/925.

(84) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua din Arpașul de Jos, protopresbiteratul ort. român al Avrighului, pe baza ordinului Preavenabilului Consistoriu Arhidiecezan din 30 Decembrie 1924 Nr. 11274 se publică un nou concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt cele fasonate în colo B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Folosirea locului designat pentru casa parohială.

3. Folosirea teritoriului de 5 jugăre și 1200 stânjini pătrați.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și subțearnă cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiterial în Avrigh (posta Avrigh, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta și eventual celebra și face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrigh, 14 Iulie 1925.

Oficiul protopresbiterial ortodox român al Avrighului.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 306/925

(91) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Pișchin, protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B, cu folosirea ecleeiei constituitoare din 22 jugăre arător, 3 jugăre fănaș și 4 jugăre pășune și pădure. Ferdele de bir nu se dau și casă parohială nu este.

Cei ce doresc a ocupa acest post au să-și înainteze actele de calificare la subsemnatul oficiu în termenul legal și să se prezinte în parohie ca să facă cunoștință cu credincioșii.

Orăștie, 18 Iulie 1925.

Oficiul protopopesc ortodox român al Orăștiei în înțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Domșa
protopop.

Nr. 216-925

(81) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de clasa III-a Covregiu. Rea și Sf. Maria de peatră, protopopiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român. Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Covragiu, cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat, 10 jug. 416 stg. □ sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuiul și câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. Rea, cu filia Nălați-Vad, cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat, 20 jugăre sesiune parohială, 1 măsură porumb cu tuiul și câte 1 zi de clacă dela fiecare casă.

3. Sf. Maria de peatră, cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat, 14 jugăre sesiune parohială și 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenții își vor înainta cererile instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul indicat și se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Hațeg, la 7 Iulie 1925.

Oficiul protopresbiterial ortodox român al Hațegului în înțelegere cu comitetele parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

Nr. 430/925

(90) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Măgarel de clasa a treia, protopresb. Agniet, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Casa parohială cu supraedificate economice.
2. Porția canonică de 32 jugăre.
3. Dela comuna politică să capătă 12 st. lemne de foc, făcute și aduse de popor în curtea parohială.
4. Dela fiecare familie o zi de lucru.
5. Venite stolare conform coalei B.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, și până în opt zile înainte de alegere, cu observarea dispozițiilor regulamentului pentru parohii, a se prezenta popoului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvânta.

În înțelegere cu comitetul parohial.

Agniet, 9 Iulie 1925.

Oficiul protopopesc
Ioan Alexandru
adm. protop.

În Editura „Cartea Românească” a apărut

Istoria Românilor din Dacia-Traiană

de

A. D. Xenopol

Ediția III. Volumul I și II — Prețul ambelor volume Lei 200, plus Lei 15 spese postale, trimițând suma prin mandat postal

Se poate comanda dela

Librăria Arhidiecezană din Sibiu
Strada Mitropoliei Nr. 45.

An sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii, medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul, Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipse de nitare, Scriitorii celebri, Fol voalante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimii, Biblioteca Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă și Biblioteca „Semănătorii”.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane